

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi T. S. o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa T. S.

przeciwko J. W.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

zakończoną prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K.

z dnia 22 grudnia 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 maja 2016 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 9 lutego 2016 r., sygn. akt II Ca [...],

1) oddała zażalenie,

2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w K. adwokat A.B. kwotę 1200 (tysiąc dwieście) zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu skarżącemu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 9 lutego 2016 r. Sąd Okręgowy odrzucił jako spóźnioną skargę T. S. z dnia 25 września 2015 r. o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa T. S. przeciwko J. W. o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 22 grudnia 2014 r.

Skarżący zarzucił w zażaleniu, po pierwsze, naruszenie art. 410 § 1 w związku z art. 407 § 1 k.p.c. przez przyjęcie, że nie zachował terminu do wniesienia skargi oraz, po drugie, naruszenie art. 217 § 1 k.p.c. przez nieprzeprowadzenie dowodu zgłoszonego w piśmie z dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, zakończonej prawomocnym wyrokiem z 22 grudnia 2014 r., istotne znaczenie miał dowód z aktu notarialnego z dnia 3 lipca 1997 r., stwierdzający darowiznę działki nr [...] przez T. S. J. W..

T. S. wskazał jako podstawę wznowienia postępowania w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym oparcie wyroku w tej sprawie na dokumencie sfałszowanym (art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c.). Podniósł, że jego podpis na akcie notarialnym z dnia 3 lipca 1997 r. jest podrobiony, o czym dowiedział się dopiero w miesiącach letnich 2015 r., kiedy uzyskał odpis aktu notarialnego.

Zgodnie z art. 407 § 1 k.p.c., skargę o wznowienie postępowania wnosi się w terminie trzymiesięcznym, liczonym - poza przypadkami, gdy podstawę wznowienia stanowi pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji - od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia.

Okoliczności sprawy o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym świadczą o tym, że skarżący niewątpliwie znał treść kwestionowanego aktu notarialnego już podczas postępowania w tej sprawie przed Sądem Rejonowym, a do podjęcia decyzji o wznowieniu postępowania na podstawie określonej w art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. wystarcza znajomość treści kwestionowanego dokumentu, tj. rodzaju i znaczenia oświadczenia wyrażonego w dokumencie. Osobna analiza podpisu na kwestionowanym dokumencie jest do

tego zbędna (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 2009 r., III CZ 33/09). Bez znaczenia jest też dla początku biegu omawianego terminu chwila uświadomienia sobie przez stronę istnienia podstawy do wznowienia postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2016 r., III CZ 59/15).

Sąd Okręgowy prawidłowo zatem odrzucił skargę T. S. o wznowienie postępowania ze względu na jej złożenie po upływie terminu określonego w art. 407 § 1 k.p.c. Rozstrzygnięcie takie nakazywał art. 410 § 1 k.p.c.

Tym samym zbędna stała się analiza podniesionego także w zażaleniu zarzutu naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 217 § 1 k.p.c. przez nieprzeprowadzenie dowodu zgłoszonego w piśmie skarżącego z dnia 8 grudnia 2015 r.

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu stanowiły przepisy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz.U.2015.615 ze zm.) i § 4 ust. 3, § 8 pkt 5, § 11 pkt 8 i § 16 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2015, poz. 1801).